

ΟΙ ΟΡΑΙΟΤΕΡΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

...Νάν' ένα σούρουπο θολό χινοπωριάτικο,
πίω απ' τὰ τζάμια καθισμένοι πλαϊ-πλαϊ,
νάναι μισάνοιχτη ή βαρειά, βαρειά κουρτίνα μας
καί τὸ ρολόι ρυθμικά ν' ἀργοχτυπά...

Καί νάναι οἱ δρόμοι νοτισμένοι καί περίλυπα,
γυμνά τὰ δέντρα νὰ τρυπούν τὸν ἀέρα,
καί μεις, ποῖός ξέρει τί νὰ συλλογιώμαστε,
καθὼς θὰ ἀπλώνεται, σάν ἀνίγμια, ή ξέπερα...

Δίχως μιλιὰ, παθητικά νὰ κυταζώμαστε.
Γλώσσα μας ή ἀχραντι καί βαθυστόχαστη σιωπή μας,
νὰ σμίγουν, κάποτε, τὰ χέρια μας ἀνάλαφρα
καί νὰ χτυπᾶ τὸ πρωτοβρόχι τή σιωπή μας...

Καί μ' ἀστραπή σά θ' ἀλλάκων τὸν ὀρίζοντα,
ξανοίγοντας μια κόκκινη αὐλαία,
νὰ πέφτει, ἀντικρύς καί νὰ σβήσῃ... στόν καθρέφτη μας,
παράξενα, φριχτά καί φευγαλέα...

Κι' ἀπόνα φόβο μυστηριώδη κι' ἀνεξήγητο
τὰ μάτια μας νὰ κλειόμυε τραγωμμένα,
ἴσως γιὰ νὰ μὴ βλέπομυε στή λάμψη τής,
τὰ πάντα, γύρω μας, ρημάδια στοιχειωμμένα!

...Καί νὰ μουγγρίζη ὁ ἀνεμος καί ή θύελλα
καί τὸ σπιτάκ' μας νὰ σείεται ἀπ' τὰ θεμέλια.
Ἔτι πού νὰ θαρροῦμυε πὸς τὴν πόρτα μας
κάποιος χτυπᾶ... χαρούμυενα μὲ γέλια!

Καί νὰ ζυγανόμυε ὡς τὴν πόρτα καί ν' ἀνοί-
| γουμυε
καί νάναι—ὦ, τραγικές μὲς ψευδαισθήσεις!—
νάναι χλωμό καί δακρυσμμένο τὸ Φθινόπωρο
καί νὰ μᾶς φέρνῃ τίς παλιές μας ἀναμνήσεις,

ΚΩΣΤΗΣ ΚΟΚΟΡΟΒΙΤΣ

"Ἦταν κι' οἱ δυὸ χαρούμυενοι πὸς τὸ εἶχαν σκάσει
ἀπὸ τίς φροντίδες τής καθημερινής ζωής κι' εἶχαν
πάει ἐκεῖ κάτω γιὰ νὰ ζήσουν λίγο σάν ἑκατομυυ-
ριοῦχοι.

"Ἡ πρῶτες μέρες τοῦς κύλιαν γεμάτες ἔρωτα. "Ἐπειτα
γνωρίστηκαν μὲ τοῦς ἄλλους "Ἀμερικανούς πὸς βρισκόμυουσαν
σὴ Νέλσον κι' ἄρχισαν καί κείνοι νὰ κάνουν τρέλλες. Εἶχαν
ἐξαρρευτή μὲ τὴ θάλασσα, ἔμειναν πολλές ὄρες σ' αὐτὴν καί
δὲν ἀνησυχούσαν καθόλου γιὰ τ' ἀνθρωποφάγα κήτη, τὰ ὁποῖα
μάλιστα τὰ θεωροῦσαν ὡς τερατώδη παραμύθια τῶν ναυτικῶν.
"Ἐνα πρῶτ' ὄμως, ἔκει πὸς λυκομύουσαν εἶδαν μὲ φρίκη ἕνα
θαλάσσιο τέρας. "Ὁ Τέντυ ἀγανόνησε ν' ἀπομακρύνῃ τὴ γυ-
ναῖκα του, μὰ δὲν τὸ κατάφερε. Τὸ κῆτος τὸν ἔρπαζε ἀπὸ
τὴν ἀγκαλιά του καί τὴν τράβηξε σὸ βυθὸ τής θάλασσας. "Ὁ
ἄτυχος Φίνγκερ γύρισε σ' ἀπελπιστική κατάστασι στὴν παρα-
λία. "Ἦταν ἀπαρηγόρητος γιὰ τὸ θάνατο τής ἀγαπημμένης του
κι' ἤθελε νὰ τὴν ἐκδικηθῇ. "Ἐγινε λοιπὸν ἕνας ἀπὸ τοῦς πιὸ
ἀγριους διώκτες αὐτῶν τῶν τεράτων. "Ὅλη τὴ μέρα, μὲ μιὰ
βάρκα καί μ' ἕνα καμάκι γύριζε στὴ θάλασσα ἀπὸ κωνηγούσε
αὐτὰ τ' ἀνθρωποφάγα ψάρια. "Ἐτσι κατάφερε νὰ σκοτώσῃ ἀ-
κατὰ ἀπ' αὐτὰ. Μὰ δὲν μπόρεσε πολὺ καιρὸ νὰ συνεχίσῃ τὴν
ἐκδίκησὸν του. Σ' ἕνα τέτοιο ἀγῶνα, ἕνα μεγάλο κῆτος τοῦ
ἀναποδογούρισε μὲ τὴν οὐρά του τὴ βάρκα καί τὸν ἔβρισε στὴ
θάλασσα. "Ὁ Τέντυ προσπάθησε νὰ τὸ κερφήσῃ μὲ τὸ καμάκι,
ἀλλὰ δὲν μπόρεσε. Τὸ τρομαχτικὸ στόμα τοῦ τεράτος τὸν ἔκοψε
στα δυὸ μὲ τὰ δόντια του.

Κι' ἔτσι ἐγράφη τὸ τέλος αὐτῆς τῆς τραγωδίας.
Αὐτὲς εἶνε μερικὲς ἀπὸ τίς ἱστορίες πὸς ἀναφέρει ή «Ναυ-
τικὴ Ἐπιθεώρησις» τοῦ Σίδνεϋ. Μὴ φαντασθῆτε ὄμως ὅτι οἱ
πλοῦσοι "Ἀμερικανοὶ τίς πρόσεξαν καθόλου. Ὅυτε τίς πίστεψαν.

Νόμισαν ὅτι εἶνε καμιά... διαφημιστικὴ
ρεκλάμη τῆς Νέας Ζηλανδίας. Γι' αὐτὸ
ἐξακολούθησαν νὰ μαζεύονται σ' αὐτὴ
τὴν ἀγγλικὴ ἀποικία τοῦ Εἰρημικοῦ καί
νὰ... καταβρογθίζονται ἀπὸ τὰ θαλάσσια
τέρατα, πὸς δὲν ξεχωρίζουν τοῦς πλοῦ-
σιοις ἀπ' τοῦς φτωχοῦς, τίς ὄμορφες γυ-
ναῖκες ἀπὸ τοῦς ἄνδρες. "Ὅλους γυ-
βλέπουν σάν ἕνα καλὸ γεῦμα καί φρον-
τίζουν νὰ χορταίνουμ' αὐτούς τὴν πεῖ-
να τοῦς.

ΟΝΟΥΦΡΙΟ ΛΕΚΡΑΝΟ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΛΑΖΕΤΕ

— "Ὁ περιεργότερος γάμος ἐτελέσθη τελευταίως σὲ μιὰ
κατασκήνωσι τῶν γυμνασιῶν τὰ περίε τοῦ Σικάγου.

— "Ὁ παπὰς ὁ ὁποῖος πάντρωσε τὸ ζευγάρι τῶν γυμνασιῶν
φοροῦσε ἕναν λεπτὸ χιτῶνα, ἀλλὰ ή νύφη, ή μὲς Μαίη Γκούν,
ἀπὸ τὸ Τεξὰς, ὁ γαμπρὸς ὁ μίστερ Τσάρλς Μέλλερ ἀπὸ τὸ
Μιλουάκη, ή παράνυμφος καί οἱ ὀλίγοι καλεσμῆνοι ἦσαν ὀλο-
ταῖταιδοι!...

— Τὸ πιὸ προσοδοφόρο ἐπάγγελμα μερικῶν ἱερῶν στῆς
Κινεζικὲς ἐκκλησίες, εἶναι ή ἔκδοσις καί ή πώλησις... εἰσιτη-
ριῶν γιὰ τὸν Παράδεισο, συγχωροχάρτιων δηλαδὴ!

— Μὲ τὴν φασφορίζουσα λάμψη, πὸς ἐκπέμπει ἕνα ἐντομο
πὸς ζῆ στὴν Δημοκρατία τῆς Νοτίου "Ἀμερικῆς, Κοσταρῖκα,
μπορεῖ ἕνας ἄνθρωπος νὰ διαβῆσῃ τὴ νύχτα τὴν ἔφημερίδα του.

— Τὰ ὄρχειοειδῆ εἶνε τὰ μακροβιότερα καί πολυτιμότερα
λουλουδία. "Ἐνα τέτοιο λουλούδι διατηρήθηκε 38 χρόνια, ἕνὸ
ἕνα ἄλλο πωλήθηκε 6.250 λίρες.

— Στὴν "Ἀμερικὴ ἕνας σκύλος φοξ-τερριέ, ὀνομαζόμενος
Μπάμιο, ἔλαβε τελευταίως τὸ παράσημο τῆς ἀνδρείας, γιὰτὶ
ἀνέσυρε μὲ ἀράντασι προσπάθεια καί κίνδυνο τῆς ζωῆς του
ἀπὸ ἕναν ποταμὸ, στὸν "Ἅγιο Λουδοβίκο, ἕνα παιδάκι πὸς κιν-
δύνουε νὰ πνιγῇ.

— "Ἐπίσης σ' ἕναν ἄλλο σκύλο—τὸ Ρούντυ—ἐδωρήθη, γιὰ
τίς γενναῖες πράξεις του, ἕνα χρῶσο περιλαίμιο.

— "Ὁ Ρούντυ αὐτός, ὅταν ψάσῃ ἐτάφη μὲ ὄλες τίς τιμὲς
ἑνὸς ἥρωος, στὸ νεκροταφεῖο τῆς Λόνγκ-"Αἶλαντ, τὸ φέρετρό
του δὲ τὸ ἔσυραν ἔξη σκυλιά.

— "Ὅπως θὰ ξέρετε ἴσως στῆς Ἰνδίες πεθαίνουν κάθε χρόνο
ἀπὸ τὰ δαγκώματα τῶν δηλητηριωδῶν φιδιῶν χιλιάδες ἄν-
θρωποι.

— Εὐτυχῶς ὄμως τὸ κακὸ αὐτὸ θὰ σταματήσῃ
πλέον.

— Τὸ ἴνστιτούτο Παστὲρ τῶν Παριῶν ἀνεκάλυψε
σχετικῶς ὅτι ή ραδιοθεραπεία εἶναι ή ἀσφαλέστερα
μέθοδος κατὰ τῶν δηλητηριάσεων.

— Τὰ πειράματα πὸς ἔγιναν σὲ κουνέλια, τὰ ὁ-
ποῖα εἶχαν δαγκάσει δηλητηριώδη φιδία ἀπέδειξαν
ὅτι τὰ ὑπερβραχέα κύματα ἀποτελοῦν τὸ τελειότερο
ἀντίδοτο κατὰ τῶν δηλητηριάσεων ἀπὸ δαγκώματα
φιδιῶν.

— "Ἡ ἐφεύρεσις αὐτὴ προέκλεσε μεγάλη συγκί-
νησι στὰς φιλοτρόφους περιοχὰς τῆς Νοτίου "Ἀμε-
ρικῆς στῆς ὁποῖες τὰ δηλητηριώδη φιδία ἔχουν γί-
νει φοβερὰ πληγή.

— "Ἦδη θὰ εἶναι δυνατόν στόν καθένα πὸς θὰ
ἔχει δηλητηριάσῃ ἀπὸ τὸ δάγκωμα φιδιῶν, ν' ἀπο-
φύγῃ τὸ θάνατο, πιέζοντας ἕνα κομμάτι τῆς εἰδικῆς
ραδιοσυσκευῆς. Τὰ ὑπερβραχέα κύματα θὰ ἐξουδετερώνουν
τὴν δραστηκότητα τοῦ δηλητηρίου ἀμέσως.

— Οἱ ἐπιστήμονες, κι' ἴδιως οἱ χειρουργοί, εἶνε τὸν τελευ-
ταῖο καιρὸ θάλασσινοισμῶν μ' ἕνα ἕνὸ ἀναισθητικὸ φάρμακο
τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται σ' εὐρεία κλίμακα πρὸ τῶν ἐγ-
χειρίσεων.

— Τὸ φάρμακο αὐτὸ, ὀνομάζεται «ἐπιβάλ» ή «συγκλυράς».
Εἰσάγεται στόν ὄργανισμὸ πὸς ἀσθενοῦς μὲ μιὰ ἔνεσι καί τοῦ
χαρίζε ἕναν ἔλαφρο κι' εὐχάριστο ὕπνο. Τὸ σπουδαιότερο
δὲ εἶναι ὅτι ὁ ἐγγχειρισθῆς, μετὰ τὴν ἀφύπνισίν του, δὲν αἰ-
σθάνεται τὸν παρακμῶσ πόνο στὸ μέρος πὸς ἔγινε ή ἐγ-
χείρησις.

— Σὲ μιὰ περίπτωσι μάλιστα ἕνας ἄρρωστος μπόρεσε, χά-
ρις στὴν ἐπνεργεία τοῦ ἐν λόγω ναρκωτικῶ, νὰ παίξῃ χαρ-
τιά στὴν βερνάντα τοῦ νοσοκομείου, 45 λεπτὰ ὕστερα ἀπὸ τὴν
ἐγγχείρησι πὸς τοῦ ἔκαναν, ἀνοίγοντας τοῦ ἕνα μεγάλο ἀ-
πόστημα πὸς εἶχε στὸ μῆρὸ.

— Στὸ μελοσοκομεῖο τοῦ μίστερ Ντάβιντ "Ἐρναλ, πὸς
βρίσκεται στὴν πόλιν "Ἐλγιν, τοῦ Μορέεσσαιρ, ή μέλισσες θὰ
γίνουσαν αὐτὸν τὸ χρόνο... ἐργατικῶς, κι' αὐτὸ γιὰτὶ θὰ ἐγ-
κατασταθοῦν εἰς περιοδεύουσες κυμέλες.

— "Ἡ κυμέλες αὐτὲς θὰ μεταφέρονται πάνω σ' ἕνα πλοῖο
σ' ὄλα τὰ μέρη πὸς ὑπάρχει ποικιλία καί ἀφθονία λουλουδιῶν.
Κι' ἔτσι θὰ μαζεύουσαν καί θὰ ἐναποθηκεύουσαν ἀφθονο μῆλι.

— Μιὰ κοπέλλα ὀνομαζομῆνη Μαίρη Βέγκαν ἀπὸ τὸ Ὀυγ-
κίτον τῆς Οὐαλλίας, ἔχει καταστῆ διάσημη γιὰ τὴν ἐλαχίστη
τροφὴ πὸς τρώει.

— "Ἡ Μαίρη ἀπὸ μικρὸ κορίτσι εἶχε συ-
νηθίσει νὰ τρῶσ σάν πούλακι.

— "Ἐτσι ὅταν μεγάλωσε κι' ἔγινε 18 χρο-
νῶν ή καθημερινὴ τῆς τροφὴ ἀποτελεῖτο ἀπὸ
ἕνα κομμάτι ψωμὶ μεγάλο σάν ἕνα κουτὶ
σπίριτων κι' ἕνα κομμάτι κρέας, σάν ἕνα
αὐγὸ περιτορεῖο!

— "Ἡ Μαίρη Βούγκαν ἀσχολεῖται ὡστόσο
μὲ τὸν ἀθλητισμὸ κι' ἐπιτυγχάνει θαυμάσιες
ἐπιδόσεις στῆς ρίψεις καί τὰ ἄλματα.

